

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر آموزش خودراهبری به شیوه بر خط بر بهبود عملکرد تحصیلی و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیده فاطمه میروسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تربیتی، گرایش برنامه ریزی درسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

صمد ایزدی - دانشیار، رشته علوم تربیتی، گرایش برنامه ریزی درسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

رضا میرعرب - استادیار، رشته علوم تربیتی، گرایش برنامه ریزی درسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر ارزیابی تاثیر آموزش خودراهبری به شیوه بر خط بر بهبود عملکرد تحصیلی و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل دانش آموزان دختر پایه دوم دوره دوم متوسطه شهر ساری در سال تحصیلی ۱۴۰۰ - ۱۴۰۱ بود. حجم نمونه پژوهش شامل ۳۴ نفر (هر گروه ۱۷ نفر) از دانش آموزان بود که به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب و به شیوه تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شد. ابزار پژوهش عبارت بودند از: پرسشنامه عملکرد تحصیلی توسط فام و تیلور (EPT) (فام و تیلور، ۱۹۹۹) پرسشنامه سرزندگی تحصیلی حسین چاری و دهقانی زاده (۱۳۹۱). از تحلیل کوواریانس یک متغیره و چند متغیره برای تحلیل داده ها استفاده شد. نتایج نشان داد که آموزش خودراهبری بر سه خرده مقیاس عملکرد تحصیلی (خودکارآمدی ($F=55/29$ و $p=0.01$), تاثیرات هیجانی ($F=10/4$ و $p=0.05$) و انگیزش ($F=89/13$ و $p=0.001$) اثربخشی معناداری دارد و بر خرده مقیاس های برنامه ریزی ($F=0.5/2$ و $p=0.16$) و فقدان کنترل پیامد ($F=46/0$ و $p=0.05$) اثربخشی معناداری نداشت. همچنین نتایج نشان داد که آموزش خودراهبری بر سرزندگی تحصیلی ($F=29/24$ و $P=0.001$) اثربخشی معناداری دارد. با توجه به شیوع کووید - ۱۹ استفاده از شیوه برخط آموزش خودراهبری می تواند منجر به بهبود عملکرد تحصیلی و سرزندگی تحصیلی گردد.

کلمات کلیدی:

خودراهبری، بر خط، عملکرد تحصیلی، سرزندگی تحصیلی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706216>

